

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **Mgr. J. V.**, zastoupen Mgr. Ing. Davidem Veselým, advokátem se sídlem Ladova 2045/1, 128 00 Praha 2, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 2. 2015, č. j.,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 12. 2. 2015, č. j. **se z r u š u j e** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **j e p o v i n n a** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 7.667 Kč, a to k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Ing. Davida Veselého, advokáta se sídlem Ladova 2045/1, 128 00 Praha 2, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 12. 2. 2015, č. j. bylo změněno rozhodnutí žalované ze dne 23. 10. 2014, č. j., a to tak, že dle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení ode dne 1. 3. 2015 odnímá invalidní důchod.

Rozhodnutím žalované ze dne 23. 10. 2014, č. j. byl dle ust. § 56 odst. 1 písm. d) ve spojení s písm. c) a ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém

pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zdp“) a s přihlédnutím k článku 46 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 žalobci ode dne 1. 12. 2014 snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, neboť podle posudku o invaliditě Pražské správy sociálního zabezpečení Praha 8 (dále též „PSSZ“) ze dne 7. 10. 2014 není již účastník řízení invalidní pro invaliditu III. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti o 40 %.

V žalobních námítkách ze dne 18. 3. 2015 uvedl žalobce, že v rámci námitkového řízení, které bylo zahájeno na základě jeho námitek doručených žalované dne 20. 11. 2014, byl vypracován posudek ČSSZ pro Prahu a Střední Čechy, aniž byl s jeho obsahem seznámen. Vyslovil pochybnosti o objektivitě posouzení jeho zdravotního stavu vzhledem k odlišným závěrům mezi posudkem PSSZ pro Prahu 1 ze dne 7. 10. 2014 a posudkem ČSSZ pro Prahu a Střední Čechy ze dne 6. 1. 2015, ačkoliv v obou případech byly hodnoceny shodné lékařské zprávy. Z doložených lékařských zpráv vyplývá, že není schopen vykonávat soustavnou výdělečnou činnost, a to z důvodu hrozby zhoršení zdravotního stavu. Posudky vycházejí z chybné premisy, že hlavní diagnózou zhoršeného zdravotního stavu žalobce je léčení a udržování komorového systému v mezích normy s použitím drenáže. Skutečným zdravotním problémem žalobce je však léze v oblasti tectum mesencephali a corpus callosum, přičemž tato choroba mu trvale znemožňuje vykonávat soustavnou výdělečnou činnost, a to z důvodu rizika hrozby dalšího zhoršení zdravotního stavu.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 1. 6. 2015 uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě posudku ČSSZ pro Prahu a Střední Čechy ze dne 6. 1. 2015 vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobce posoudil ve smyslu ust. § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., a to tak, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zdp, avšak nejde o invaliditu podle § 39 odst. 1 zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %. Vypracovaný posudek splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, byl proto podkladem pro vydání přezkoumávaného rozhodnutí. S ohledem na námitky žalobce, navrhla žalovaná důkaz posudkem PK MPSV ČR, která ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

Z posudkové dokumentace Pražské správy sociálního zabezpečení bylo zjištěno, že v rámci kontrolní lékařské prohlídky byl vypracován posudek ze dne 7. 10. 2014. Byl potvrzen dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, který se dne 8. 7. 2009 podrobil neurochirurgickému zákroku pro patologický proces v prox. části mozkového kmene se vznikem trojkomorového hydrocefalu. Byla provedena ventrikuloperitoneální drenáž, pro odpojení perit. katetru byla dne 4. 2. 2014 obnovena celistvost drenáže. Došlo ke stabilizaci zdravotního stavu, nebyla prokázána malignita, klinický neurologický nálezný je chudý. Stav již neodpovídá III. stupni invalidity, nýbrž stupni I. Rozhodující zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu VI, položka 1 písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Posudkový závěr zněl, že změna stupně invalidity ze III. stupně na stupeň I. vznikla dnem 1. 10. 2014. Uvedený posudek byl podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 23. 10. 2014.

Žalobce podal proti rozhodnutí námitky, které byly doručeny žalované dne 20. 1. 2014. V rámci námitkového řízení byl vypracován posudek ČSSZ pro Prahu a Střední Čechy ze dne 6. 1. 2015, žalovaný přezkoumal napadené rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám dle ust. § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Po prostudování doložené podkladové dokumentace i zdravotní dokumentace dospěl lékař k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jako hlavní rozhodující zdravotní postižení bylo postižení nervové soustavy v důsledku neurochirurgického zákroku ze dne 8. 7. 2009. Bylo zjištěno, že došlo k dlouhodobé stabilizaci zdravotního stavu, nebyla prokázána malignita, klinický neurologický nálezu ze dne 11. 11. 2014 je normální, věku přiměřený. Lékař konstatoval, že prvoinstančně je posudkově zdravotní stav nadhodnocen, neodpovídá středně těžkému postižení, ale pouze minimálnímu, nejedná se ani o invaliditu I. stupně. Rozhodující zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu VI, položka 1 písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 10 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle ust. § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšila hodnota o 10 %, celkově na 20 %. Na základě uvedeného posudku rozhodla žalovaná ve věci dne 12. 2. 2015, toto rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

V rámci soudního přezkumu byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 17. 7. 2015. Posudková komise jednala v nepřítomnosti žalobce, který zaslal další odborné nálezy, sice neurologický nálezu MUDr. Hacekové ze dne 2. 7. 2015 a ortopedický nálezu MUDr. Kožáka ze dne 6. 7. 2015. Na základě podkladové a další zdravotní dokumentace provedla posudková komise kompletní posudkové hodnocení, v němž se zabývala genezí vývoje a hodnocením zdravotního stavu žalobce od roku 2008 i v souvislosti s posuzováním dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě. Posuzovaný byl uznán plně invalidním ode dne 12. 9. 2008, následně byly provedeny další kontrolní lékařské prohlídky, a to dne 22. 2. 2011 a dne 12. 12. 2012. Ve všech případech posudková komise konstatovala, že se jednalo o významné posudkové nadhodnocení skutečnosti, že ložiska expanze byla lokalizována v nepříznivé oblasti a nebylo možné stanovit jejich etiologii. Nešlo o zhoubný nádor, resp. klinické projevy nalezených ložisek byly benigní, neprobíhala onkologická léčba, nebyla přítomna zvláště těžká postižení ve smyslu poruch v citované položce vyjmenovaných. Jednalo se o závěry posudkově chybné. Jmenovaný je nadále sledován na neurologii a neurochirurgii, podle opakovaných zobrazovacích vyšetření zůstává rozsah patologických ložisek v rizikové oblasti v mozgovém kmeni stacionární. Tato ložiska sama o sobě nezpůsobují žádnou poruchu v klinickém neurologickém nálezu. Nejsou uváděny a objektivizovány žádné poruchy ve smyslu organického postižení mozku. Jedinými příznaky jsou občasné bolesti hlavy, někdy provázené mlhavým viděním nebo závratí. Tyto potíže lze funkčně srovnat s potížemi při migréně. Byť v neurologickém nálezu ze dne 2. 7. 2015 MUDr. Hacekové je uvedeno významné trvalé snížení pracovního potenciálu, toto nekoreluje s objektivně zjištěnými výsledky klinických a paraklinických vyšetření. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jmenovaného je nálezu patologických ložisek v rizikové oblasti mozku, která sama o sobě nezpůsobuje funkční poruchy, avšak způsobuje poruchu cirkulace mozkomíšního moku. Vzhledem k tomu, že tato porucha není v právním předpisu pro stanovení poklesu pracovní schopnosti výslovně uvedena, posudková komise hodnotí stav srovnáním s důsledky cévního postižení mozku. Celkově jde o lehké funkční postižení bez motorické, senzorické, řečové nebo kognitivní dysfunkce, avšak posuzovaný trpí bolestmi hlavy a dalšími sensacemi, které

mohou souviset s kolísáním tlaku mozkomíšního moku v závislosti na řadě okolností, a to může způsobovat obtíže při vykonávání některých denních aktivit, včetně aktivit pracovních. Stav nelze hodnotit jako středně těžké nebo těžké funkční postižení pro absenci jakékoliv motorické, senzorické či řečové dysfunkce. Na základě prostudované zdravotní dokumentace došla posudková komise k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, rozhodující zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu VI, položka 1 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění, procentní míra pracovní schopnosti byla stanovena 35 %. Jelikož nebyla naplněna kritéria uvedená v položce 1 písm. c) a 1 písm. d) citovaného ustanovení, nebylo možné ani funkční srovnání s uvedenou tíží poruch. Datum změny stupně invalidity byl stanoven nejpozději na den 7. 10. 2014, šlo o invaliditu I. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zdp.

Právní zástupce žalobce při jednání dne 13. 8. 2015 omluvil neúčast žalobce ze zdravotních důvodů, uvedl, že žalobce souhlasil, aby bylo jednáno v jeho nepřítomnosti. Nebyly učiněny výhrady ke skutkovému i posudkovému zhodnocení, které provedla PK MPSV ČR v Brně v posudku ze dne 17. 7. 2015.

Zástupkyně žalované ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že **žaloba je důvodná**. Zásadní žalobní námitkou bylo nesprávné posouzení zdravotního stavu. Byl proto vyžádán posudek PK MPSV se sídlem v Brně, který podrobně zhodnotil zdravotní stav žalobce na základě všech existujících lékařských nálezů. Vůči samotnému posudku nevzněl žalobce námitky, plně se ztotožnil s učiněným posudkovým závěrem. Soud zhodnotil vypracovaný posudek jako objektivní, úplný, přesvědčivý a pojal ho jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Závěry posudku činí tak napadené rozhodnutí žalované nesprávným a v rozporu se zákonem.

Soud proto ve smyslu ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil napadené rozhodnutí a vyslovil současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalované (ust. § 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení žalovaná zahrne posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 17. 7. 2015, jímž žalobce byl uznán invalidním I. stupněm podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zdp ode dne 17. 10. 2014 mezi podklady pro nové rozhodnutí.

Nad rámec nutného soud podotýká, že výrok napadeného rozhodnutí zcela nekoresponduje s ust. § 90 odst. 1 písm. b) a odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť výrok správního orgánu rozhodujícího o odvolání, jímž se pouze částečně mění rozhodnutí správního orgánu, musí současně obsahovat podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu výrok o tom, že ve zbytku se rozhodnutí správního orgánu potvrzuje. Rozhodnutí žalované proto mělo obsahovat výrok č. I, v němž námitky žalobce proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 23. 10. 2014, č. j. 811 017 7592 byly zamítnuty a uvedené rozhodnutí bylo změněno tak, že se účastníkovi podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zdp odnímá invalidní důchod ode dne 1. 3. 2015. Ve výroku č. II bylo nutno uvést, že ve zbytku se rozhodnutí správního orgánu potvrzuje. Jedná se o upřesnění časového období ode dne 1. 12. 2014, tj. od data snížení výše invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně do dne 1. 3. 2015, kdy byl invalidní důchod účastníkovi odňat.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byl úspěšný žalobce, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Odměna jeho právního zástupce a náhrada nákladů řízení byly stanoveny podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, sice za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby, účast při jednání dne 13. 8. 2015) dle ust. § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d), g) citované vyhlášky po 1.000 Kč, 3x režijní paušál po 300 Kč dle ust. § 13 odst. 1 a 3 citované vyhlášky, tj. 3.900 Kč. DPH bylo účtováno toliko za 1 úkon právní služby, sice účast při jednání dne 13. 8. 2015, neboť z vyjádření právního zástupce i rozhodnutí o registraci k DPH ze dne 11. 6. 2015 bylo zjištěno, že plátcem DPH je advokát až ode dne 18. 6. 2015. Dále byla přiznána náhrada za promeškaný čas, a to dle ust. § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 citované vyhlášky za 5 hodin promeškaného času, tj. 1.000 Kč. Dále účtoval advokát jízdné – náhradu za použití silničního motorového vozidla, trasa Praha – Brno a zpět (základní náhrada, celkový počet najetých km 2x 207 Kč, sazba za 1 km jízdy ve výši 3,70 Kč, tj. 1.531,80 Kč, náhrada za spotřebované pohonné hmoty – odpovídá ceně pohonné hmoty a spotřebě pohonné hmoty vozidla Mazda 3 (průměrná cena pohonné hmoty 35,90 Kč, spotřeba paliva: 8,9/5,7/6,9, tj. průměr na 100 km 6,9, celkem tedy 1025, 5.194 Kč. Celkem tedy byla přiznána právnímu zástupci žalobce náhrada nákladů řízení ve výši 7.667 Kč, kterou je povinna žalovaná zaplatit k rukám jmenovaného právního zástupce do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 13. srpna 2015

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová